

31993R0259

6.2.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 30/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 259/93
z dnia 1 lutego 1993 r.
w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej
obszar

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dniu 22 marca 1989 r. Wspólnota podpisała Konwencję bazylejską w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych;

przepisy dotyczące odpadów są zawarte w art. 39 Konwencji AKP-EWG z dnia 15 grudnia 1989 r.;

Wspólnota przyjęła decyzję Rady OECD z dnia 30 marca 1992 r. w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku;

w świetle powyższego, dyrektywa 84/631/EWG ⁽⁴⁾, organizująca nadzór i kontrolę transgranicznej wysyłki odpadów niebezpiecznych, wymaga zastąpienia rozporządzeniem;

za nadzór i kontrolę wysyłek odpadów w granicach Państwa Członkowskiego odpowiedzialność ponosi te państwo; jednakże krajowe systemy nadzoru i kontroli wysyłek odpadów w granicach Państwa Członkowskiego muszą spełniać minimalne

kryteria w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego;

ważne jest zorganizowanie nadzoru i kontroli wysyłek odpadów w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego;

dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽⁵⁾ ustanawia w art. 5 ust. 1, że zintegrowana i odpowiednia sieć instalacji usuwania odpadów, utworzona przez Państwa Członkowskie za pośrednictwem właściwych środków, musi umożliwiać Wspólnocie jako całości, uzyskanie samodzielności w usuwaniu odpadów, natomiast Państwa Członkowskie zmierzają do tego celu indywidualnie, uwzględniając warunki geograficzne lub potrzebę przystosowania instalacji do określonego rodzaju odpadów; art. 7 wspomnianej dyrektywy wymaga sporządzenia planów zarządzania odpadami, jeśli właściwe we współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, o czym powiadamiana jest Komisja oraz przewiduje, że Państwa Członkowskie mogą podjąć środki niezbędne aby zapobiec przemieszczaniu się odpadów, które nie są zgodne z ich planami zarządzania odpadami oraz powiadamiają o nich Komisję i inne Państwa Członkowskie;

konieczne jest stosowanie różnych procedur, zależnych od rodzaju odpadów i ich przeznaczenia, w tym również od tego czy jest on przeznaczony do usuwania czy do odzysku;

wysyłki odpadów muszą podlegać wcześniejszemu zgłoszeniu właściwym władzom, umożliwiającemu im uzyskanie należytych informacji w szczególności o rodzaju, przemieszczaniu i usuwaniu lub odzysku odpadów, tak by władze te mogły podjąć wszelkie niezbędne środki do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego, w tym możliwości wniesienia uzasadnionego sprzeciwu wobec wysyłki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 6.5.1992, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 94 z 13.4.1992, str. 276 oraz opinia wydana dnia 20 grudnia 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 269 z 14.10.1991, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.1984, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/156/EWG (Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32).

Państwa Członkowskie powinny móc realizować zasadę bliskości geograficznej, pierwszeństwa dla odzysku i samowystarczalności na poziomie wspólnotowym oraz krajowym – zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG – poprzez podejmowanie środków zgodnych z Traktatem, mających na celu całkowity lub częściowy zakaz albo systematyczny sprzeciw wobec wysyłek odpadów do usuwania, z wyjątkiem przypadku odpadów niebezpiecznych produkowanych w Państwie Członkowskim wysyłki w tak małej ilości, że zastosowanie nowych, wyspecjalizowanych instalacji usuwania odpadów w granicach tego państwa czyni je nieekonomicznymi; szczególne problemy usuwania małych ilości wymagają współpracy między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i ewentualnego odniesienia się do procedury wspólnotowej;

wywóz odpadów do państw trzecich w celu ich usuwania jest zakazany, aby ochronić ich środowisko naturalne; wyjątki stosują się do wywozu do krajów EFTA, które są stronami Konwencji bazylejskiej;

wywóz odpadów do odzysku w krajach, do których decyzja OECD nie ma zastosowania, musi spełniać warunki ekologicznego zarządzania odpadami;

umowy lub porozumienia w sprawie wywozu odpadów do odzysku z krajami, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, muszą podlegać okresowej ocenie Komisji i stosownie do potrzeb na wniosek Komisji, w celu ponownego rozpatrzenia warunków, według których taki wywóz może się odbywać, z możliwością zakazu włącznie;

wysyłki odpadów do odzysku, wymienionych w zielonym wykazie decyzji OECD, są generalnie wyłączone z procedur kontrolnych niniejszego rozporządzenia, ponieważ takie odpady zwykle nie przedstawiają zagrożenia dla środowiska, jeśli są prawidłowo odzyskiwane w kraju przeznaczenia; zgodnie z legislacją wspólnotową i decyzją OECD niezbędne jest poczynienie kilku wyjątków od niniejszego wyłączenia; pewne wyjątki są także niezbędne, ażeby ułatwić śledzenie takich wysyłek we Wspólnocie i wzięcie pod uwagę wyjątkowych przypadków; takie odpady podlegają dyrektywie 75/442/EWG;

wywóz odpadów do odzysku, umieszczonych w zielonym wykazie OECD do krajów, do których decyzja OECD nie ma zastosowania, podlega konsultacji Komisji z krajem przeznaczenia;

w świetle takiej konsultacji może okazać się stosowne przekazać przez Komisję wnioski do Rady;

wywóz odpadów do odzysku do krajów, które nie są stronami Konwencji bazylejskiej, podlega szczególnym umowom między tymi krajami a Wspólnotą; Państwa Członkowskie muszą w wyjątkowych przypadkach móc zawrzeć po dacie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, dwustronne umowy dotyczące przywozu określonych odpadów przed zawarciem przez Wspólnotę takiej umowy, w przypadku odpadów do odzysku, aby uniknąć jakichkolwiek przerw w przetwarzaniu odpadów, a w przypadku odpadów do usuwania, gdy kraj wysyłki nie posiada lub nie może uzyskać zdolności technicznej i koniecznych obiektów do usunięcia odpadów w sposób ekologiczny;

należy przyjąć przepisy dla odpadów odbieranych z powrotem, usuwanych lub odzyskiwanych w alternatywny, ekologiczny sposób, jeśli wysyłka nie może dojść do skutku zgodnie z warunkami listu przewozowego lub umowy;

w przypadku nielegalnego obrotu, osoba, która go spowodowała, musi odebrać z powrotem i/lub usunąć lub odzyskać odpady w alternatywny i ekologiczny sposób; jeśli nie tego uczyni, właściwe organy wysyłki lub miejsca przeznaczenia odpowiednio muszą same interweniować;

ważne jest stworzenie systemu gwarancji finansowych albo równorzędnych ubezpieczeń;

Państwa Członkowskie muszą dostarczyć Komisji informacji związanych z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia;

muszą zostać ustanowione dokumenty przewidziane przez niniejsze rozporządzenie i załącznikach, dostosowanych w ramach procedury wspólnotowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wysyłek odpadów wewnątrz, do i ze Wspólnoty.

2. Z zakresu niniejszego rozporządzenia wyklucza się:

- a) wyładowywanie na wybrzeżu odpadów wytworzonych w trakcie normalnej eksploatacji statków i platform przybrzeżnych, w tym ścieków i pozostałości, pod warunkiem, że odpady te podlegają szczególnemu wiążącemu instrumentowi międzynarodowemu;
 - b) wysyłek odpadów lotnictwa cywilnego;
 - c) wysyłek odpadów radioaktywnych, jak określono w art. 2 dyrektywy 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar ⁽¹⁾;
 - d) wysyłek odpadów wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 75/442/EWG, które są objęte już innym odnośnym prawodawstwem;
 - e) wysyłek odpadów do Wspólnoty zgodnie z wymaganiami Protokołu w sprawie ochrony środowiska naturalnego do Traktatu w sprawie Antarktydy.
3. a) Wysyłki odpadów przeznaczonych tylko do odzysku i wymienionych w załączniku II zostają również wyłączone z przepisów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 11 lit. b)-e) oraz w art. 17 ust. 1—3.
- b) Takie odpady podlegają wszystkim przepisom dyrektywy 75/442/EWG. W szczególności:
- są one przeznaczone tylko dla posiadających należyte zezwolenia obiektów, zatwierdzonych zgodnie z art. 10 i 11 dyrektywy 75/442/EWG,
 - podlegają wszystkim przepisom art. 8, 2, 13 i 14 dyrektywy 75/442/EWG.
- c) Jednakże niektóre odpady wymienione w załączniku II mogą być kontrolowane, jeśli wykazują one, między innymi, wszelkie niebezpieczne właściwości, wymienione w załączniku III dyrektywy Rady 91/689/EWG ⁽²⁾, jak gdyby były one wymienione w załączniku III lub IV.
- Takie odpady i decyzja, która z dwóch procedur powinna być zastosowana, zostają określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG. Odpady te są wymienione w załączniku II a).
- d) W wyjątkowych przypadkach wysyłki odpadów wymienionych w załączniku II mogą, ze względu na ochronę środowiska naturalnego lub zdrowia publicznego, być kontrolowane przez Państwa Członkowskie w taki sposób, jak gdyby były wymienione w załączniku III lub IV.

Państwa Członkowskie, korzystające z tej możliwości, niezwłocznie zawiadamiają o takich przypadkach Komisję i powiadamiają odpowiednio inne Państwa Członkowskie oraz podają przyczyny swojej decyzji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, może zatwierdzić takie działanie, w tym w miarę potrzeb dodając takie odpady do wykazu w załączniku II.A.

- e) jeżeli odpady wymienione w załączniku II są wysyłane wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub dyrektywie 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą stosować odpowiednie przepisy art. 25 i 26 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) *odpady* oznaczają jak określono w art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG;
- b) *właściwe władze* oznaczają właściwe władze wyznaczone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 lub przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- c) *właściwy organ wysyłki* oznacza właściwy organ, wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla obszaru, z którego wysyła się wysyłkę, lub wyznaczony przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- d) *właściwy organ miejsca przeznaczenia* oznacza właściwy organ, wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla obszaru, w którym wysyłka jest odbierana, lub w którym odpady są ładowane na pokład przed usunięciem na morzu, bez uszczerbku dla obowiązujących konwencji w sprawie usuwania odpadów na morzu, lub wyznaczony przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- e) *właściwy organ tranzytu* oznacza jeden organ wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla państwa, przez który wysyłka jest przewożona tranzytem;
- f) *korespondent* oznacza centralny organ wyznaczony przez każde Państwo Członkowskie i Komisję zgodnie z art. 37;
- g) *zgłaszający* oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną, do której obowiązków należy zgłaszanie, tzn. osoba, określona poniżej, która wnioskuje o wysłanie odpadów albo je zleca:
 - i) osoba, której działalność powoduje powstanie odpadów (producent pierwotny); lub
 - ii) jeżeli nie jest to możliwe, zbieracz posiadający zezwolenie na tę działalność udzielone przez Państwo Członkowskie, albo zarejestrowany kupiec lub pośrednik, który zajmuje się usuwaniem lub odzyskiem odpadów; lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 12.2.1992, str. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20.

- iii) jeżeli osoby te są nieznane albo nie są posiadają zezwolenia, osoba będąca w posiadaniu albo sprawująca kontrolę prawną nad odpadami (posiadacz); lub
- iv) w przypadku przywozu do Wspólnoty albo tranzytu odpadów przez Wspólnotę, osoba wyznaczona przez prawo państwa wysyłki, albo, gdy nie dokonano wyznaczenia, osoba będąca w posiadaniu albo sprawująca kontrolę prawną nad odpadami (posiadacz);
- h) odbiorca oznacza osobę lub przedsiębiorstwo, do której lub do którego wysyłane są odpady do odzysku lub usuwania;
- i) usuwanie oznacza jak określono w art. 1 lit. e) dyrektywy 75/442/EWG;
- j) zatwierdzona placówka oznacza jakikolwiek zakład lub przedsiębiorstwo posiadające zezwolenie lub licencję na podstawie z art. 6 dyrektywy 75/439/EWG ⁽¹⁾, art. 9, 10 i 11 dyrektywy 75/442/EWG oraz art. 6 dyrektywy 76/403/EWG ⁽²⁾;
- k) odzysk oznacza jak określono w art. 1 lit. f) dyrektywy 75/442/EWG;
- l) państwo wysyłki oznacza wszelkie państwo z którego wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana;
- m) państwo przeznaczenia oznacza wszelkie państwo, do którego wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana w celu ich usuwania lub odzysku, lub w celu załadowania na pokład przed usuwaniem na morzu, bez uszczerbku dla obowiązujących konwencji w sprawie usuwania na morzu;
- n) państwo tranzytu oznacza wszelkie państwo, inne niż państwo wysyłki lub przeznaczenia, przez które wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana;
- o) list przewozowy oznacza standardowy list przewozowy sporządzony zgodnie z art. 42;
- p) Konwencja bazylejska oznacza Konwencję bazylejską z dnia 22 marca 1989 r. w sprawie kontroli i transgranicznego przewożenia i usuwania odpadów niebezpiecznych;
- q) czwarta Konwencja z Lomé oznacza Konwencję z Lomé z dnia 15 grudnia 1989 r.;
- r) decyzja OECD oznacza decyzję Rady OECD z dnia 30 marca 1992 r. w sprawie kontroli transgranicznego przepływu odpadów przeznaczonych do odzysku.

TYTUŁ II

WYŚYŁKI ODPADÓW MIĘDZY PAŃSTWAMI
CZŁONKOWSKIMI

Rozdział A

Odpady do usuwania

Artykuł 3

1. Jeżeli zgłaszający zamierza wysłać odpady do usuwania z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego i/lub przewieźć je tranzytem poprzez jeden lub kilka innych Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, powiadamia właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyła kopię zgłoszenia do właściwych organów wysyłki i tranzytu oraz do odbiorcy.

2. Zgłoszenie obowiązkowo obejmuje każdy pośredni etap wysyłki od miejsca wysłania do miejsca przeznaczenia.

3. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego, wystawionego przez właściwy organ wysyłki.

4. Przy sporządzaniu zgłoszenia zgłaszający wypełnia list przewozowy oraz na żądanie właściwych władz dostarcza dodatkowe informacje i dokumentację.

5. Zgłaszający zawiera w liście przewozowym informacje, dotyczące w szczególności:

- źródła, składu i ilości odpadów do usuwania oraz w przypadku art. 2 lit. g) ppkt. ii) również tożsamość producenta, a w przypadku odpadów z różnych źródeł szczegółową inwentaryzację odpadów i, jeśli jest znana, tożsamość producentów pierwotnych,
- ustalenia dotyczące trasy i ubezpieczenia od odpowiedzialności od szkód w stosunku do osób trzecich,
- środki podjęte dla zapewnienia bezpiecznego przewożenia, w szczególności spełnienie przez przewoźnika warunków ustanowionych dla przewożenia przez zainteresowane Państwa Członkowskie,
- tożsamość odbiorcy odpadów, umiejscowienie placówki usuwania oraz rodzaj i okres ważności zezwolenia, na podstawie którego działa placówka. Placówka musi posiadać odpowiednią zdolność techniczną usuwania danych odpadów, w warunkach nie stanowiących niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego,
- działania obejmujące usuwanie jak określono w załączniku II.A do dyrektywy 75/442/EWG.

6. Zgłaszający musi zawrzeć umowę z odbiorcą odpadów do usuwania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 26.4.1976, str. 41.

Umowa może obejmować pewne lub wszystkie informacje określone w ust. 5.

Umowa musi zawierać zobowiązanie:

- zgłaszającego zgodnie z art. 25 i art. 26 ust. 2 do odebrania odpadów, jeśli wysyłka nie została dokonana zgodnie z planem lub jeśli została dokonana z naruszeniem niniejszego rozporządzenia,
- odbiorcy do dostarczenia zgłaszającemu jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, zaświadczenia potwierdzającego, że odpady zostały usunięte w sposób ekologiczny.

Kopię umowy należy na żądanie dostarczyć właściwemu organowi.

Jeśli odpady są wysyłane między dwoma zakładami pod kontrolą tej samej osoby prawnej, umowa może zostać zastąpiona oświadczeniem jednostki podejmującej się usuwania odpadów.

7. Informacje podane zgodnie z ust. 4-6 traktuje się jako poufne zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

8. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, postanowić o własnoręcznym przesłaniu zgłoszenia do właściwego organu miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Właściwy organ wysyłki może podjąć decyzję o niewysyłaniu powiadomienia, jeśli sam ma zamiar wnieść bezpośrednio sprzeciw wobec wysyłki zgodnie z art. 4 ust. 3. Niezwłocznie informuje zgłaszającego o tych sprzeciwach.

Artykuł 4

1. Po odbiorze zgłoszenia, właściwy organ miejsca przeznaczenia wysyła w ciągu trzech dni roboczych potwierdzenie do zgłaszającego oraz kopie do pozostałych zainteresowanych właściwych władz i odbiorcy.

2. a) Właściwy organ miejsca przeznaczenia w terminie 30 dni od otrzymania potwierdzenia podejmuje decyzję zezwalającą na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, albo daje odpowiedź odmowną. Może też zażądać dodatkowych informacji.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia udziela zezwolenia tylko w przypadku braku sprzeciwu z jego strony lub ze strony innych właściwych władz. Zezwolenie spełnia wszystkie uwarunkowania związane z przewozem, określone w lit. d).

Właściwy organ miejsca przeznaczenia podejmuje decyzję nie wcześniej niż 21 dni od wysłania potwierdzenia odbioru. Jednakże może podjąć decyzję wcześniej, jeśli posiada

pisemną zgodę innych zainteresowanych właściwych władz.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia przesyła swoją decyzję do zgłaszającego na piśmie z kopiami do innych zainteresowanych właściwych władz.

b) Właściwy organ wysyłki i tranzytu mogą zgłaszać sprzeciw w ciągu 20 dni od wysłania potwierdzenia. Mogą także żądać dodatkowych informacji. Sprzeciw ten jest dostarczany w formie pisemnej do zgłaszającego, z kopiami do innych zainteresowanych właściwych władz.

c) Sprzeciw i warunki określone w lit. a) i b) muszą być oparte na ust. 3.

d) Właściwe organy wysyłki i tranzytu mogą w terminie 20 dni od wysłania potwierdzenia określić warunki przewozu odpadów podlegających ich jurysdykcji.

O warunkach tych należy poinformować zgłaszającego na piśmie, z kopiami do zainteresowanych właściwych władz i odnotować je w liście przewozowym. Nie mogą być one bardziej rygorystyczne niż te ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie ich jurysdykcji i uwzględniają obowiązujące porozumienia, w szczególności właściwe konwencje międzynarodowe.

3. a) i) W celu wprowadzenia zasad bliskości geograficznej, priorytetu dla odzysku odpadów i samowystarczalności na poziomach wspólnotowym i krajowym zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą zgodnie z Traktatem podejmować środki zmierzające do całkowitego lub częściowego zakazu albo systematycznego zgłaszania sprzeciwu wobec wysyłek odpadów. O podjęciu takich kroków niezwłocznie powiadamiają Komisję, która informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

ii) W przypadku odpadów niebezpiecznych (jak określono w art. 1 ust. 4 dyrektywy 91/689/EWG) produkowanych w Państwie Członkowskim wysyłki w tak małych całkowitych ilościach rocznie, że tworzenie nowych wyspecjalizowanych instalacji ich usuwania w tym państwie byłoby nieekonomiczne, ppkt. i) nie ma zastosowania.

iii) Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia współpracuje z Państwem Członkowskim wysyłki, które rozważa zastosowanie ppkt. ii), w celu rozwiązania problemu na zasadach bilateralnych. Jeśli nie ma zadowalającego rozwiązania, każde z Państw Członkowskich może zwrócić się w tej sprawie do Komisji, która rozstrzygnie kwestię sporną zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

b) Biorąc pod uwagę warunki geograficzne lub potrzebę zastosowania specjalistycznych instalacji do niektórych typów odpadów, właściwy organ wysyłki i właściwy organ miejsca przeznaczenia mogą wnosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanych wysyłek, jeśli nie są one zgodne z dyrektywą 75/442/EWG, w szczególności z art. 5 i art. 7:

- i) w celu realizacji zasady samowystarczalności na poziomach wspólnotowym i krajowym;
- ii) w przypadkach, gdy instalacja powinna usuwać odpady z bliżej położonego źródła i właściwy organ daje pierwszeństwo tym odpadom
- iii) w celu zapewnienia, że wysyłki są zgodne z planami zarządzania odpadami.

c) ponadto, właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą wnosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki, jeśli:

- nie jest ona zgodna z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi odnoszącymi się do ochrony środowiska naturalnego, porządku publicznego i ochrony zdrowia,
- zgłaszający lub odbiorca był uprzednio winien nielegalnego obrotu.

W tym przypadku właściwy organ wysyłki może odmówić wszystkich wysyłek, w które zaangażowana jest dana osoba zgodnie z ustawodawstwem krajowym, lub

- wysyłka jest niezgodna z zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowych konwencji zawartych przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie.

4. Jeśli w terminie ustanowionym w ust. 2, właściwe organy przekonają się, że problemy powodujące jego sprzeciw zostały rozwiązane a warunki w odniesieniu do przewozu zostały spełnione, niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla odbiorcy i dla innych zainteresowanych właściwych władz.

Jeżeli następnie w warunkach wysyłki nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany, należy sporządzić nowe zgłoszenie.

5. Właściwy organ miejsca przeznaczenia potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

Artykuł 5

1. Wysyłka może być dokonana dopiero po otrzymaniu przez zgłaszającego zezwolenia od właściwego organu miejsca przeznaczenia.

2. Natychmiast po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

3. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

4. Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują jego kopię.

5. W ciągu trzech dni roboczych po odbiorze odpadów do usuwania, odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w ust. 6, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz.

6. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączane do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Rozdział B

Odpady do odzysku

Artykuł 6

1. Jeżeli zgłaszający zamierza wysłać odpady do odzysku wymienione w załączniku III z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego i/lub przesłać je tranzytem przez jeden lub kilka innych Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, powiadamia właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyła kopię zgłoszenia do właściwych organów wysyłki i tranzytu oraz do odbiorcy.

2. Zgłoszenie obowiązkowo obejmuje każdy pośredni etap wysyłki od miejsca wysłania do jej przeznaczenia.

3. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego, wystawionego przez właściwy organ wysyłki.

4. Przy sporządzaniu zgłoszenia, zgłaszający wypełnia list przewozowy oraz na żądanie właściwych władz dostarcza dodatkowe informacje i dokumentację.

5. Zgłaszający zawiera w liście przewozowym informacje, wymienające w szczególności:

- źródła, skład, ilość odpadów do odzysku oraz w przypadku art. 2 lit. g) ppkt. ii) również tożsamość producenta, a w przypadku odpadów z różnych źródeł dokładny wykaz odpadów i, jeśli jest znana, tożsamość producentów pierwotnych,
- ustaleń dotyczące trasy i ubezpieczenia od odpowiedzialności za szkody w stosunku do osób trzecich,
- środków podjętych dla zapewnienia bezpiecznego przewozu, w szczególności spełnienia przez przewoźnika warunków ustanowionych dla przewozu przez zainteresowane Państwa Członkowskie,
- tożsamość odbiorcy odpadów, umiejscowienie placówki odzysku oraz rodzaj i okres ważności zezwolenia, na podstawie którego działa placówka. Placówka musi posiadać odpowiednią zdolność techniczną odzyskiwania odpadów, o których mowa, w warunkach niestanowiących niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska,
- działania dotyczące odzysku odpadów zgodnie z załączniku II.B do dyrektywy 75/442/EWG,
- planowaną metodę likwidacji pozostałości odpadów po procesie recyklingu,
- ilość odzyskanego materiału w stosunku do pozostałości odpadów,
- wartość szacunkową odzyskanego materiału.

6. Zgłaszający musi zawrzeć umowę z odbiorcą odpadów do odzysku.

Umowa może zawierać niektóre lub wszystkie informacje, określone w ust. 5.

Umowa musi zawierać zobowiązanie:

- zgłaszającego, zgodnie z art. 25 i art. 26 ust. 2, do odebrania odpadów, jeśli wysyłka nie została wykonana jak zaplanowano, lub jeśli została przeprowadzona z naruszeniem niniejszego rozporządzenia,
- odbiorcy, do dostarczenia, w przypadku przesłania odpadów do odzysku do innego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, powiadomienia państwa wysyłki,
- odbiorcy, do dostarczenia zgłaszającemu jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, zaświadczenia potwierdzającego, że odpady zostały odzyskane w sposób ekologiczny.

Kopię umowy należy na żądanie dostarczyć właściwemu organowi.

Jeśli odpady są wysyłane między dwoma przedsiębiorstwami pod zarządem tej samej osoby prawnej, umowa może zostać zastąpiona oświadczeniem jednostki podejmującej się odzyskiwania odpadów.

7. Informację podaną zgodnie z ust. 4-6 traktuje się jako poufną zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

8. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, postanowić o samodzielnym przekazaniu zgłoszenia do właściwego organu miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Artykuł 7

1. Po odbiorze zgłoszenia właściwy organ miejsca przeznaczenia wysyła, w ciągu trzech dni roboczych, potwierdzenie do zgłaszającego i kopie do pozostałych organów właściwych i do odbiorcy.

2. Właściwe organy miejsca przeznaczenia, wysyłki i tranzytu w ciągu 30 dni po wysyłce potwierdzenia wnoszą sprzeciw wobec wysyłki. Sprzeciw ten opiera się na ust. 4. Każdy sprzeciw musi być dostarczony na piśmie do zgłaszającego i innych zainteresowanych organów właściwych w ciągu 30 dni.

Zainteresowane właściwe organy mogą podjąć decyzję o dostarczeniu pisemnej zgody w okresie krótszym niż 30 dni.

Pisemna zgoda lub sprzeciw mogą być dostarczone pocztą lub faksem i pocztą. Ważność zgody wygasa po roku, chyba że ustalono inaczej.

3. Właściwe organy wysyłki i tranzytu mogą w terminie 20 dni od wysłania potwierdzenia określić warunki przewozu odpadów podlegających ich jurysdykcji.

O warunkach tych należy poinformować zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz i odnotować je w liście przewozowym. Nie mogą być one bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie ich jurysdykcji i uwzględniają obowiązujące umowy, w szczególności konwencje międzynarodowe.

4. a) Właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyłki mogą wnieść uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki:

- zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG, w szczególności z art. 7, lub

- jeśli nie jest ona zgodna z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi odnoszącymi się do ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i ochrony zdrowia, lub
- zgłaszający lub odbiorca był uprzednio winien nielegalnego obrotu. W tym przypadku właściwy organ wysyłki może zakazać wszystkich wysyłek, w które zaangażowana jest dana osoba zgodnie z ustawodawstwem krajowym, lub
- jeśli wysyłka jest niezgodna z obowiązkami wynikającymi z międzynarodowych konwencji zawartych przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, lub
- jeśli stosunek odzyskiwalnych i nieodzyskiwalnych odpadów, wartość szacunkowa materiałów odzyskanych lub koszt odzysku i usuwania części nieodzyskiwalnej nie uzasadnia odzysku ze względów ekonomicznych i środowiskowych.

b) Właściwe organy tranzytu mogą wnieść uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki na podstawie lit. a) tiret drugie, trzecie i czwarte

5. Jeśli w terminie ustanowionym w ust. 2, właściwe organy przekonają się, że problemy powodujące ich sprzeciw zostały rozwiązane a warunki zostały spełnione, niezwłocznie powiadomią zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla odbiorcy i dla innych zainteresowanych właściwych władz.

Jeśli następnie w warunkach wysyłki nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany, należy sporządzić nowe zgłoszenie.

6. W przypadku uprzedniej pisemnej zgody, właściwe organy potwierdzą swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

Artykuł 8

1. Wysyłka może być dokonana po upływie 30-dniowego okresu, jeśli nie wniesiono sprzeciwu. Milcząca zgoda wygasa jednakże w ciągu jednego roku od tej daty.

Jeśli właściwe organy zdecydują się dostarczyć pisemną zgodę, wysyłka może być dokonana niezwłocznie po otrzymaniu wszystkich niezbędnych zezwoleń.

2. Zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

3. Kopia, lub na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

4. Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

5. W ciągu trzech roboczych dni po odbiorze odpadów do odzysku, odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia określonego w ust. 6, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz.

6. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich odzysku do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączane do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Artykuł 9

1. Właściwe władze w ramach ich jurysdykcji w stosunku do określonych obiektów odzysku mogą zadecydować, bez względu na przepisy art. 7, że nie wniosą sprzeciwu dotyczącego wysyłek niektórych rodzajów odpadów do określonego zakładu odzysku. Takie decyzje mogą być ograniczone do określonego okresu czasu; mogą być jednakże w każdej chwili cofnięte.

2. Właściwe władze, które wybiorą powyższą opcję, powiadomią Komisję o nazwie zakładu odzysku, jego adresie, stosowanych technologiach, rodzajach odpadów, do których stosuje się decyzję i okresie czasu jej obowiązywania. Komisję należy również zawiadomić o wszelkich uchyleniach.

Komisja bezzwłocznie wysyła tę informację do innych zainteresowanych właściwych władz Wspólnoty i do sekretariatu OECD.

3. Wszystkie zamierzone wysyłki do takich zakładów wymagają powiadomienia zainteresowanych właściwych władz zgodnie z art. 6. Takie powiadomienie jest dostarczane przed wysyłką.

Właściwe władze Państw Członkowskich wysyłki i tranzytu mogą wnosić sprzeciw do każdej takiej wysyłki, na podstawie art. 7 ust. 4, lub ustalić warunki dotyczące jej przewozu.

4. W przypadkach, gdy właściwe władze, działające zgodnie z warunkami swoich krajowych przepisów, są zobowiązane do rewizji umowy określonej w art. 6 ust. 6, powiadamiają one o tym Komisję. W takich przypadkach, zgłoszenie oraz całość lub części umowy do rewizji muszą być dostarczone do siedmiu dni przed wysyłką w celu umożliwienia odpowiedniego przeprowadzenia takiej rewizji.

5. Do faktycznej wysyłki stosuje się art. 8 ust. 2—6.

Artykuł 10

Wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załączniku IV oraz odpady przeznaczone do odzysku, które nie były jeszcze przypisane do załącznika II, załącznika III lub załącznika IV, podlegają tym samym procedurom, określonym w art. 6-8, z wyjątkiem tego, że zgoda zainteresowanych właściwych władz musi być dostarczona na piśmie przed rozpoczęciem wysyłki.

Artykuł 11

1. W celu ułatwienia śledzenia wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załączniku II, muszą im towarzyszyć następujące informacje, podpisane przez posiadacza:

- a) nazwa i adres posiadacza;
- b) zwyczajowa nazwa handlowa odpadów;
- c) ilość odpadów;
- d) nazwa i adres odbiorcy;
- e) działania związane z odzyskiem, wymienione w załączniku II.B do dyrektywy 75/442/EWG;
- f) przewidywana data wysyłki.

2. Informacja wyszczególniona w ust. 1 jest traktowana jako poufna zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Rozdział C

Wysyłki odpadów przeznaczonych do usunięcia i odzysku między Państwami Członkowskimi z tranzytem przez państwa trzecie

Artykuł 12

Bez uszczerbku dla przepisów art. 3—10, jeżeli wysyłka odpadów ma miejsce między Państwami Członkowskimi z tranzytem przez państwa trzecie,

- a) zgłaszający wysyła kopie zgłoszeń do właściwego(-ych) organu(-ów) państw(-a) trzecich(-ego).
- b) właściwy organ miejsca przeznaczenia zadaje pytanie właściwemu organowi państwa trzeciego lub państw trzecich, czy pragnie przesłać swoją pisemną zgodę na planowaną wysyłkę:
 - w przypadku stron Konwencji bazylejskiej, w ciągu 60 dni, chyba że rezygnują z tego prawa zgodnie z warunkami tej konwencji, lub
 - w przypadku krajów niebędących stronami Konwencji bazylejskiej, w okresie uzgodnionym między właściwymi władzami.

W obu przypadkach właściwy organ miejsca przeznaczenia oczekuje na zgodę przed udzieleniem swojego zezwolenia.

TYTUŁ III

WYSYŁKI ODPADÓW W OBRĘBIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 13

1. Tytuły II, VII i VIII nie mają zastosowania do wysyłek w obrębie Państwa Członkowskiego.
2. Państwa Członkowskie stworzą jednakże właściwy system nadzoru i kontroli wysyłek odpadów podlegających ich jurysdykcji. System ten musi uwzględniać potrzebę spójności ze wspólnym systemem ustanowionym niniejszym rozporządzeniem.
3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o swoim systemie nadzoru i kontroli wysyłek odpadów. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.
4. Państwa Członkowskie mogą stosować system przewidziany w tytułach II, VII i VIII w granicach ich jurysdykcji.

TYTUŁ IV

WYWÓZ ODPADÓW

Rozdział A

Odpady do usuwania

Artykuł 14

1. Wywóz odpadów do usuwania jest zakazany, z wyjątkiem wywozu do tych krajów EFTA, które są także stronami Konwencji bazylejskiej.

2. Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wywóz odpadów do usuwania do kraju EFTA jest również zakazany, jeżeli:

- a) kraj przeznaczenia należący do EFTA zakazuje przywozu takich odpadów lub nie ma pisemnej zgody na szczególny przywóz określonych odpadów;
- b) jeśli właściwy organ wysyłki we Wspólnocie ma powód do przypuszczenia, że odpady nie będą zarządzane zgodnie z metodami ekologicznymi w danym kraju przeznaczenia należącym do EFTA.

3. Właściwy organ wysyłki wymaga, aby odpady do usuwania, na których wywóz do kraju EFTA udzielono zezwolenia, były zarządzane w sposób ekologiczny w okresie wysyłki i w państwie miejsca przeznaczenia.

Artykuł 15

1. Zgłaszający wysyła zgłoszenie do właściwego organu wysyłki w formie listu przewozowego zgodnie z art. 3 ust. 5, z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz i dla odbiorcy. List przewozowy wystawia właściwy organ wysyłki.

Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ wysyłki w ciągu trzech dni roboczych wysyła do zgłaszającego pisemne potwierdzenie otrzymania zgłoszenia z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

2. Właściwy organ wysyłki w ciągu 70 dni po wysłaniu potwierdzenia podejmuje decyzję o wydaniu zezwolenia na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, lub o odmowie. Może również zażądać dodatkowych informacji.

Właściwy organ wysyłki udziela zezwolenia wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze swojej strony lub ze strony innych właściwych organów oraz jeżeli otrzymał od zgłaszającego kopie, określone w ust. 4. Zezwolenie spełnia stosownie do potrzeb wszystkie warunki związane z przewozem, określone w ust. 5.

Właściwy organ wysyłki podejmuje decyzję nie wcześniej niż w ciągu 61 dni od wysłania potwierdzenia.

Jednakże organ może podjąć decyzję wcześniej, jeśli posiada pisemną zgodę od pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

Przesyła uwierzytelniony odpis decyzji pozostałym zainteresowanym właściwym władzom, do urzędu celnego wyjścia ze Wspólnoty i do odbiorcy.

3. Właściwy organ wysyłki i tranzytu w obrębie Wspólnoty może wnosić sprzeciw na podstawie art. 4 ust. 3 w ciągu 60 dni

od wysłania potwierdzenia. Może także żądać dodatkowych informacji. Każdy sprzeciw musi być dostarczony na piśmie do zgłaszającego, z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

4. Zgłaszający dostarcza właściwemu organowi wysyłki kopie:

- a) pisemnej zgody kraju przeznaczenia, będącego członkiem EFTA, na planowaną wysyłkę;
- b) potwierdzenia kraju przeznaczenia, będącego członkiem EFTA, o istnieniu umowy między zgłaszającym a odbiorcą, określającej ekologiczny sposób zarządzania omawianych odpadami; na żądanie należy dostarczyć kopię umowy.

Umowa także określa, że odbiorca jest zobowiązany dostarczyć:

— w ciągu trzech roboczych dni po odbiorze odpadów do usuwania, kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w tiret drugie, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz,

— jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączone do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Ponadto umowa musi zastrzegać, że jeśli odbiorca dostarczy nieprawidłowe zaświadczenie, które spowoduje uwolnienie finansowych gwarancji, to poniesie koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszar podlegający jurysdykcji właściwego organu wysyłki i ich usuwania w alternatywny i ekologiczny sposób;

- c) pisemną zgodę na planowaną wysyłkę z innego kraju tranzytu lub innych krajów tranzytu, chyba, że jest (są) on (one) stroną(-ami) Konwencji bazylejskiej i zrzekł(-y) się tego uprawnienia zgodnie z warunkami tej konwencji.

5. Właściwy organ tranzytu Wspólnoty, w terminie 60 dni od wysłania potwierdzenia, przedstawia warunki wysyłki odpadów podlegających jego jurysdykcji.

Warunki, które są przekazywane zgłaszającemu, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż te, które dotyczą podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji tych właściwych władz.

6. Właściwy organ wysyłki potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

7. Wysyłka może być dokonana tylko po otrzymaniu przez zgłaszającego zezwolenia od właściwych organów wysyłki.

8. Po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

Jeżeli odpady wysyłane są poza Wspólnotę, egzemplarz listu przewozowego jest dostarczany przez przewoźnika do ostatniego urzędu celnego wyjścia, gdzie odpady opuszczają teren Wspólnoty.

9. Po wywozie odpadów poza terytorium Wspólnoty, urząd celny wyjścia ze Wspólnoty przesyła kopię listu przewozowego do właściwego organu, który wystawił zezwolenie.

10. Jeśli w ciągu 42 dni od momentu wywozu odpadów poza terytorium Wspólnoty, właściwy organ, który wystawił zezwolenie, nie otrzyma informacji o przyjęciu odpadów przez odbiorcę, bezzwłocznie poinformuje o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia.

Podejmuje on podobne działanie, jeśli po 180 dniach od wywozu odpadów poza terytorium Wspólnoty właściwy organ, który wystawił zezwolenie, nie otrzyma od odbiorcy zaświadczenia o usunięciu odpadów, określonych w ust. 4.

11. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, podjąć decyzję o samodzielnym przekazaniu zgłoszenia do właściwych organów miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Właściwy organ wysyłki może podjąć decyzję o dalszych zgłoszeniach, jeśli sam ma powody do wniesienia sprzeciwu wobec wysyłki zgodnie z art. 4 ust. 3. Bezzwłocznie informuje on zgłaszającego o sprzeciwie.

12. Informację podaną zgodnie z ust. 1-4 traktuje się jako poufną zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Rozdział B

Odpady do odzysku

Artykuł 16

1. Wywóz odpadów do odzysku jest zakazany, z wyjątkiem wywozu do:

- a) krajów, do których stosuje się decyzję OECD;
- b) innych krajów:
 - które są stronami Konwencji bazylejskiej i/lub z którymi Wspólnota lub Wspólnota i jej Państwa Członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne albo regionalne umowy lub porozumienia zgodnie z art. 11 Konwencji bazylejskiej i ust. 2, lub
 - z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one zgodne z legislacją wspólnotową oraz art. 11 Konwencji i ust. 2. Komisja jest powiadamiana o takich umowach lub porozumieniach w ciągu trzech miesięcy od daty obowiązywania niniejszego rozporządzenia lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza. Umowy i porozumienia te wygasają wraz z podpisaniem umów i porozumień zgodnie z tiret pierwszym.

2. Umowy i porozumienia określone w ust. 1 lit. b) gwarantują ekologiczne zarządzanie odpadami zgodnie z art. 11 Konwencji bazylejskiej, w szczególności:

- a) gwarantują, że odzysk jest wykonywany w upoważnionej placówce, która spełnia wymagania ekologicznego zarządzania odpadami;
- b) ustalają warunki obróbki nieodzyskiwalnych składników odpadów i stosownie do potrzeb zobowiązują zgłaszającego do ich odbioru;
- c) stosownie do potrzeb umożliwiają sprawdzenie spełnienia umów na miejscu w porozumieniu z zainteresowanymi krajami;
- d) są przedmiotem okresowych rewizji przez Komisję, po raz pierwszy nie później niż do dnia 31 grudnia 1996 r., z uwzględnieniem uzyskanego doświadczenia i możliwości krajów zainteresowanych w zakresie przeprowadzania odzysku w sposób zapewniający pełną gwarancję ekologicznego zarządzania odpadami. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach takiej rewizji. Jeżeli doprowadzi ona do wniosku, że gwarancje w dziedzinie ochrony środowiska są niewystarczające, kontynuacja wywozu odpadów w takich warunkach musi zostać, na wniosek Komisji, rozpatrzona ponownie, włącznie z możliwością wprowadzenia zakazu.

3. Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wywóz odpadów do odzysku do krajów określonych w ust. 1 jest zakazany:

- a) jeżeli taki kraj zakazuje wszelkiego przywozu takich odpadów lub gdy nie wyraził zgody na wwóz określonych odpadów;
- b) jeśli właściwy organ wysyłki ma powody do przypuszczeń, że odpady nie będą zarządzane w sposób ekologiczny w takim kraju.

4. Właściwy organ wysyłki żąda, aby wszelkie odpady do odzysku, posiadające zezwolenie na wywóz, były zarządzane w sposób ekologiczny w czasie wysyłki i w państwie miejsca przeznaczenia.

Artykuł 17

1. W odniesieniu do odpadów wymienionych w załączniku II, Komisja powiadomi przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszystkie kraje, których nie obowiązuje decyzja OECD dla odpadów wymienionych w tym Załączniku oraz zażąda pisemnego potwierdzenia, że takie odpady nie są przedmiotem kontroli w kraju przeznaczenia i że ten ostatni zaakceptuje rodzaj wysyłanych odpadów bez uciekania się do procedur kontrolnych, które stosuje się do załącznika III lub IV lub wskaże, czy odpady te mają podlegać tym procedurom lub procedurze przewidzianej w art. 15.

Jeśli potwierdzenie takie nie wpłynie w ciągu sześciu miesięcy przed terminem stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przedstawi Radzie odpowiednie wnioski.

2. Jeśli wywożone są odpady wymienione w załączniku II, muszą być przeznaczone do odzysku w obiekcie, który zgodnie z prawem krajowym działa lub jest uprawniony do działania w kraju przywozu. Ponadto ustanawia się system kontroli, oparty na wcześniejszym, automatycznym udzielaniu pozwolenia na wywóz w przypadkach, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

System ten w każdym przypadku zapewnia niezwłoczne przekazanie kopii pozwolenia na wywóz władzom danego kraju.

3. Jeżeli odpady takie podlegają kontroli w kraju przeznaczenia lub na żądanie takiego kraju zgodnie z ust. 1, lub jeżeli kraj przeznaczenia zawiadomił zgodnie z art. 3 Konwencji bazylijskiej, iż uznaje niektóre rodzaje odpadów umieszczone w załączniku II za

niebezpieczne, wywóz takich odpadów do tego kraju jest poddawany kontroli. Państwo Członkowskie wywozu lub Komisja powiadomią o wszystkich takich przypadkach komitet utworzony na podstawie art. 18 dyrektywy 75/442/EWG; Komisja ustala w toku konsultacji z krajem przeznaczenia, która z procedur kontrolnych ma zastosowanie, tzn. procedury stosowane do załącznika III lub IV lub procedura przewidziana w art. 15.

4. W przypadku, gdy odpady wymienione w załączniku III są wywożone do odzysku ze Wspólnoty do krajów i przez kraje, które obowiązuje decyzja OECD, stosuje się art. 6-8 i art. 9 ust. 1, 3-5, stosując przepisy dotyczące właściwych organów wysyłki i tranzytu tylko do właściwych organów we Wspólnocie.

5. Ponadto właściwe władze krajów wywozu i krajów tranzytu Wspólnoty zostaną poinformowane o decyzji określonej w art. 9.

6. W przypadku, gdy odpady do odzysku wymienione w załączniku IV i odpady do odzysku, nieprzyporządkowane jeszcze załącznikom II, III lub IV są wywożone do odzysku do krajów lub przez kraje, które obowiązuje decyzja OECD, stosuje się odpowiednio art. 10.

7. Ponadto w przypadku, gdy odpady są wywożone zgodnie z ust. 4—6:

- egzemplarz listu przewozowego dostarczany jest przez przewoźnika do ostatniego urzędu celnego wyjścia, gdzie odpady opuściły teren Wspólnoty,
- po wysyłce odpadów poza Wspólnotę, urząd celny wyjścia wysyła kopię listu przewozowego do właściwych władz w miejscu wywozu,
- jeżeli w ciągu 42 dni od momentu wysyłki odpadów poza Wspólnotę właściwe organy wysyłki nie otrzymają informacji od odbiorcy o przyjęciu odpadów, bezzwłocznie powiadomią o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia,
- umowa musi stanowić, że jeżeli odbiorca dostarczy nieprawidłowe świadectwo, które spowoduje uwolnienie gwarancji finansowych, to poniesie on koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszarze podlegającym jurysdykcji właściwych organów wysyłki i ich odzysku w alternatywny, ekologiczny sposób.

8. W przypadku, gdy odpady do odzysku wymienione w załączniku III i IV i odpady do odzysku jeszcze nieprzyporządkowane załącznikom II, III lub IV są wywożone do krajów lub przez kraje, które obowiązuje decyzja OECD:

- stosuje się odpowiednio art. 15, z wyjątkiem ust. 3,
- uzasadniony sprzeciw może być wnoszony tylko zgodnie z art. 7 ust. 4,

chyba, że postanowiono inaczej w dwustronnych lub wielostronnych umowach zawartych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) i na podstawie procedur kontrolnych ustanowionych w ust. 4 lub 6 niniejszego artykułu lub w art. 15.

Rozdział C

Wywóz odpadów do państw AKP

Artykuł 18

1. Wywóz odpadów do państw AKP jest zakazany.
2. Zakaz ten nie dotyczy przypadku, gdy Państwo Członkowskie, wybrane przez państwo AKP jako miejsce przetworzenia odpadów, zwraca odpady po przetworzeniu do państwa miejsca pochodzenia.
3. W przypadku ponownego wywozu do krajów AKP, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia musi towarzyszyć każdej wysyłce.

TYTUŁ V

PRZYWÓZ ODPADÓW DO WSPÓLNOTY

Rozdział A

Przywóz odpadów do usuwania

Artykuł 19

1. Przywóz do Wspólnoty odpadów do usuwania jest zakazany, z wyjątkiem odpadów pochodzących z:
 - a) krajów EFTA, które są stronami Konwencji bazylejskiej;
 - b) innych krajów:
 - które są stronami Konwencji bazylejskiej, lub
 - z którymi Wspólnota lub Wspólnota i jej Państwa Członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia zgodne z legislacją wspólnotową oraz z art. 11 Konwencji bazylejskiej, gwarantujące, że procesy usuwania odpadów prowadzone są w upoważnionych placówkach, a także są zgodne z wymaganiami ekologicznego zarządzania, lub

- z którymi przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia zgodne z legislacją wspólnotową oraz zgodne z art. 11 Konwencji bazylejskiej, które zawierają te same gwarancje określone powyżej, a także zapewniają, że odpady powstały w kraju wysyłki, a likwidacja będzie prowadzona wyłącznie w Państwie Członkowskim, które zawarło umowę lub porozumienie. Komisja jest powiadamiana o takich umowach lub porozumieniach w ciągu trzech miesięcy od daty obowiązywania niniejszego rozporządzenia, lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza, a ich ważność wygasa w momencie zawarcia umów lub porozumień zgodnie z tiret drugim, lub

- gdy poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia po terminie stosowania niniejszego rozporządzenia na warunkach zawartych w ust. 2.

2. Rada niniejszym upoważnia poszczególne Państwa Członkowskie do zawarcia w wyjątkowych przypadkach dwustronnych umów i porozumień po terminie zakończenia stosowania niniejszego rozporządzenia, dotyczących likwidacji określonych odpadów, które nie będą zarządzane w sposób ekologiczny w kraju wysyłki. Umowy takie i porozumienia spełniają warunki określone w ust. 1 lit. b) tiret trzecie, a przed ich zawarciem zostanie powiadomiona Komisja.

3. Od krajów określonych w ust. 1 lit. b) wymaga się uprzedniego przedstawienia właściwym władzom Państwa Członkowskiego stanowiącego miejsce przeznaczenia należycie umotywowanych wniosków stwierdzających, że nie posiadają one i nie mają możliwości uzyskania odpowiednich zdolności technicznych oraz niezbędnych obiektów do usuwania odpadów w sposób ekologiczny.

4. Właściwy organ miejsca przeznaczenia zabrania przywozu odpadów na obszar podlegający ich jurysdykcji, jeśli ma powody do przypuszczenia, że odpady te nie będą tam zarządzane w sposób ekologiczny.

Artykuł 20

1. Zgłoszenie jest sporządzane dla właściwego organu miejsca przeznaczenia w formie listu przewozowego, zgodnie z art. 3 ust. 5, z kopiami dla odbiorcy odpadów i właściwych organów tranzytu. List przewozowy zostanie wystawiony przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.

Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ miejsca przeznaczenia w ciągu trzech dni roboczych wysyła pisemne potwierdzenie do zgłaszającego, z kopiami do właściwych organów tranzytu na obszarze Wspólnoty.

2. Właściwy organ miejsca przeznaczenia udziela zezwolenia na wysyłkę wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze swojej strony lub ze strony innych organów właściwych. Zgłoszenie podlega wszystkim warunkom związanym z przewozem, określonym w ust. 5.

3. Właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu na obszarze Wspólnoty mogą, w ciągu 60 dni od wysłania kopii potwierdzenia, wnieść sprzeciw na podstawie art. 4 ust. 3.

Mogą również zażądać dodatkowych informacji. Te sprzeciwy są dostarczane na piśmie do zgłaszającego, z dwoma kopiami dla innych zainteresowanych właściwych władz we Wspólnocie.

4. Właściwy organ miejsca przeznaczenia w ciągu 70 dni po wysłaniu potwierdzenia podejmuje decyzję zezwalającą na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, lub wydaje odmowę udzielenia zezwolenia. Może też zażądać dodatkowych informacji.

Przesyła on uwierzytelnione odpisy decyzji do właściwych organów tranzytu na obszarze Wspólnoty do odbiorcy i do urzędu celnego wejścia do Wspólnoty.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia podejmuje decyzję nie wcześniej niż 61 dni od wysłania potwierdzenia. Może jednakże podjąć decyzję wcześniej, jeśli ma pisemną zgodę innych właściwych organów.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opiecztowanie listu przewozowego.

5. Właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu w obrębie Wspólnoty w ciągu 60 dni po wysyłce potwierdzenia ustanawiają warunki dotyczące wysyłki odpadów. Warunki te, które muszą być przekazane zgłaszającemu, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji wymienionych właściwych władz.

6. Wysyłka może być dokonana tylko wtedy, gdy zgłaszający otrzyma zezwolenie od właściwych organów miejsca przeznaczenia.

7. Po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego zostaje wysłany przez przewoźnika do urzędu celnego wejścia do Wspólnoty.

Kopia lub na żądanie właściwych władz egzemplarz listu przewozowego, wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w proces wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

8. W ciągu trzech dni roboczych po otrzymaniu odpadów do usuwania odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w ust. 9, do zgłaszającego i do zainteresowanych właściwych władz.

9. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączone do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Rozdział B

Przywóz odpadów do odzysku

Artykuł 21

1. Przywóz odpadów do odzysku zakazany jest, z wyjątkiem przywozu do:

a) krajów, do których stosuje się decyzję OECD;

b) innych krajów:

— które są stronami Konwencji bazylejskiej i/lub z którymi Wspólnota, lub Wspólnota i jej Państwa Członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne albo regionalne umowy lub porozumienia, zgodne z legislacją wspólnotową oraz z art. 11 Konwencji bazylejskiej gwarantujące, że odzysk jest prowadzony w upoważnionej placówce i spełnia wymogi ekologicznego zarządzania,

— z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one zgodne z legislacją wspólnotową i z art. 11 Konwencji bazylejskiej, zawierające te same gwarancje określone powyżej. Umowy takie lub porozumienia muszą być zgłoszone do Komisji w ciągu trzech miesięcy od daty obowiązywania niniejszego rozporządzenia, lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza, a ich ważność wygasa wraz z podpisaniem umów i porozumień, zgodnie z tiret pierwszym, lub

— z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawierają dwustronne umowy lub porozumienia po dacie obowiązywania niniejszego rozporządzenia na warunkach określonych w ust. 2.

2. Rada niniejszym upoważnia poszczególne Państwa Członkowskie do zawarcia w wyjątkowych przypadkach dwustronnych umów i porozumień po terminie zakończenia stosowania niniejszego rozporządzenia na odzysk określonych odpadów, jeżeli Państwo Członkowskie uważa zawarcie takich umów lub porozumień za konieczne w celu uniknięcia przerw w przerobie odpadów przed zawarciem przez Wspólnotę wspomnianych umów i porozumień. Takie umowy i porozumienia są również zgodne z legislacją wspólnotową i z art. 11 Konwencji bazylejskiej; Komisja jest powiadamiana o takich umowach przed ich zawarciem, a ich ważność wygasa z chwilą zawarcia umów i porozumień zgodnie z ust. 1 lit. b) tiret pierwsze.

Artykuł 22

1. Jeżeli odpady są przywożone do odzysku z krajów i przez kraje, które obowiązuje decyzja OECD, stosuje się odpowiednio poniższą procedurę kontrolną:

- a) dla odpadów wymienionych w załączniku III: art. 6-8 i 9 ust. 1, 3, 4 i 5 oraz art. 17 ust. 5;
- b) dla odpadów wymienionych w załączniku IV i dla odpadów, które nie zostały jeszcze przypisane do załącznika II, III lub IV stosuje się art. 10.

2. Jeżeli odpady do odzysku zamieszczone w załączniku III i IV i odpady, które nie zostały jeszcze przypisane do załączników II, III lub IV, są przywożone z krajów i przez kraje, których nie obowiązuje decyzja OECD:

— stosuje się odpowiednio art. 20,

— uzasadniony sprzeciw może być wnoszony tylko zgodnie z art. 7 ust. 4,

chyba, że postanowiono inaczej w dwustronnych lub wielostronnych umowach zawartych zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b) i na podstawie procedur kontrolnych ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu lub art. 20.

TYTUŁ VI

TRANZYT ODPADÓW SPOZA I PRZEZ WSPÓLNOTĘ DO USUWANIA LUB ODZYSKU POZA WSPÓLNOTĄ

Rozdział A

Odpady do usuwania i odzysku (poza tranzytem ujętym w art. 24)

Artykuł 23

1. Jeżeli odpady do usuwania i, poza wyjątkami objętymi art. 24, do odzysku są wysyłane przez Państwo(a) Członkowskie, zgłoszenia wysyła się w formie listu przewozowego do ostatnich właści-

wych organów tranzytu w obrębie Wspólnoty, z kopiami dla odbiorcy, dla innych zainteresowanych właściwych władz i dla urzędów celnych wejścia do i wyjścia ze Wspólnoty.

2. Ostatni właściwy organ tranzytu w obrębie Wspólnoty niezwłocznie informuje zgłaszającego o otrzymaniu zgłoszenia. Inne właściwe władze we Wspólnocie, na podstawie ust. 5, przekazują swoje uwagi do ostatniego właściwego organu tranzytu we Wspólnocie, który następnie udziela odpowiedzi na piśmie zgłaszającemu w ciągu 60 dni, zgadzając się na wysyłkę z zastrzeżeniami lub bez, lub wprowadzając, w razie konieczności, warunki ustanowione przez inny właściwy organ tranzytu, lub wstrzymują te informacje. Wszelkie odmowy lub zastrzeżenia muszą być uzasadnione. Właściwy organ wysyła uwierzytelniony odpis decyzji zarówno do zainteresowanych właściwych władz, jak i do urzędów celnych wejścia i wyjścia ze Wspólnoty.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wysyłka zostanie wpuszczona na terytorium Wspólnoty tylko wówczas, jeśli zgłaszający otrzymał pisemną zgodę ostatniego właściwego organu tranzytu. Organ ten potwierdza swoją zgodę przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

4. Właściwe organy tranzytu na obszarze Wspólnoty w ciągu 20 dni po otrzymaniu zgłoszenia wprowadzają stosownie do potrzeb warunki związane z przewozem odpadów.

Warunki te, które muszą zostać przekazane zgłaszającemu, z kopiami do zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w odniesieniu do podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji danych właściwych władz.

5. List przewozowy jest wystawiany przez ostatni właściwy organ tranzytu w obrębie Wspólnoty.

6. Po otrzymaniu zezwolenia zgłaszający wypełnia list przewozowy i wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

Egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią musi towarzyszyć każdej wysyłce.

Egzemplarz listu przewozowego dostarczany jest przez przewoźnika do urzędu celnego wyjścia w momencie wysyłki odpadów poza Wspólnotę.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w proces wypełniania list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

7. Po wysyłce odpadów poza Wspólnotę, urząd celny wyjścia wysyła kopię listu przewozowego do ostatniego właściwego organu tranzytu w obrębie Wspólnoty.

Ponadto, najpóźniej 42 dni po wywozie odpadów poza Wspólnotę, zgłaszający stwierdza lub zaświadcza właściwym władzom, z kopiami dla innych właściwych organów tranzytu, że wysyłka dotarła do miejsca przeznaczenia.

Rozdział B

Tranzyt odpadów do odzysku z i do kraju, który obowiązuje decyzja OECD

Artykuł 24

1. Tranzyt odpadów do odzysku wymienionych w załącznikach III i IV, z kraju i do kraju, który obowiązuje decyzja OECD, poprzez Państwo(-a) Członkowskie wymaga zawiadamiania wszystkich właściwych organów tranzytu zainteresowanego Państwa lub Państw Członkowskich.

2. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego.

3. Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ lub organy tranzytu wysyłają w ciągu trzech dni potwierdzenie do zgłaszającego i odbiorcy.

4. Ten właściwy organ lub organy tranzytu mogą wnieść uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki na podstawie art. 7 ust. 4. Każdy sprzeciw musi być dostarczony w formie pisemnej do zgłaszającego i właściwych organów tranzytu innych zainteresowanych Państw Członkowskich w ciągu 30 dni od wysłania potwierdzenia.

5. Właściwy organ tranzytu może podjąć decyzję o udzieleniu pisemnej zgody w terminie krótszym niż 30 dni.

W przypadku tranzytu odpadów wymienionych w załączniku IV i odpadów, które jeszcze nie zostały przypisane do załączników II, III lub IV zgoda musi być udzielona na piśmie przed rozpoczęciem wysyłki.

6. Wysyłka może zostać dokonana tylko w przypadku braku sprzeciwu.

TYTUŁ VII

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 25

1. Jeżeli wysyłka odpadów, na którą zainteresowane właściwe władze wyraziły zgodę, nie może zostać zrealizowana zgodnie z warunkami listu przewozowego lub umowy określonej w art. 3 i 6 w ciągu 90 dni po powiadomieniu o tym fakcie, właściwy organ wysyłki zapewni, że zgłaszający zwróci odpady do obszaru podlegającego jego jurysdykcji lub jakiegokolwiek innego miejsca w kraju wysyłki, chyba, że jest przekonany, iż odpady można usunąć lub odzyskać w sposób alternatywny i ekologiczny.

2. W przypadkach, określonych w ust. 1, wysyła się kolejne zgłoszenie. Żadne Państwo Członkowskie wysyłki ani Państwo Członkowskie tranzytu nie może sprzeciwić się zwrotowi tych odpadów na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku właściwych organów miejsca przeznaczenia wraz z wyjaśnieniem powodu.

3. Obowiązek zgłaszającego i związane z tym zobowiązanie kraju wysyłki do przyjęcia odpadów z powrotem kończą się w momencie wystawienia przez odbiorcę zaświadczenia, określonego w art. 5 i 8.

Artykuł 26

1. Jakakolwiek wysyłka odpadów dokonana:

- a) bez powiadomienia wszystkich zainteresowanych właściwych władz, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia; lub
- b) bez zgody zainteresowanych właściwych władz, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia; lub
- c) za zgodą uzyskaną od zainteresowanych właściwych władz w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub nadużycia finansowego; lub
- d) za zgodą, która nie została w odpowiedni sposób opisana w liście przewozowym; lub
- e) w wyniku której nastąpi usunięcie lub odzysk niezgodne z przepisami Wspólnoty lub przepisami międzynarodowymi; lub
- f) niezgodnie z art. 14, 16, 19 i 21

uważana jest za obrót nielegalny.

2. Jeżeli za taki nielegalny obrót odpowiedzialność ponosi zgłaszający wysyłkę odpadów, właściwy organ wysyłki zapewni, iż te odpady zostaną:

- a) z powrotem zabrane przez zgłaszającego, lub w koniecznych przypadkach przez same właściwe władze, do kraju wysyłki lub jeżeli jest to praktycznie niemożliwe
- b) usunięte lub odzyskane w inny, ekologiczny sposób,

w ciągu 30 dni od powiadomienia go o nielegalnym obrocie lub w takim okresie czasu, jaki może zostać uzgodniony przez zainteresowane właściwe władze.

W takim przypadku wysyła się kolejne zgłoszenie. Żadne Państwo Członkowskie wysyłki ani Państwo Członkowskie tranzytu nie może sprzeciwić się zwrotowi swoich odpadów na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku właściwego organu miejsca przeznaczenia wraz z wyjaśnieniem powodów.

3. Jeżeli za taki nielegalny obrót odpowiedzialność ponosi odbiorca, właściwy organ miejsca przeznaczenia zapewni, że te odpady zostaną usunięte w sposób ekologiczny przez odbiorcę lub, jeżeli jest to praktycznie niemożliwe, przez sam właściwy organ w ciągu 30 dni od powiadomienia go o nielegalnym obrocie lub w takim okresie czasu, jaki może zostać uzgodniony przez zainteresowane właściwe władze. W tym celu władze te współpracują ze sobą w koniecznych przypadkach, podczas usuwania lub odzysku odpadów w sposób ekologiczny.

4. Jeżeli odpowiedzialnością za taki nielegalny obrót nie można obciążyć ani zgłaszającego, ani odbiorcy, właściwe władze współpracują w celu zapewnienia, iż te odpady zostaną usunięte lub odzyskane w sposób ekologiczny. Wytyczne dla tej współpracy są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

5. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie działania prawne w kierunku zakazania i karania nielegalnego obrotu.

Artykuł 27

1. Wszystkie wysyłki odpadów objęte zakresem niniejszego rozporządzenia podlegają ustanowieniu gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia pokrywającego koszty wysyłki, włączając przypadki określone w art. 25 i 26 oraz koszty usunięcia lub odzysku.

2. Takie gwarancje zostaną zwrócone po przedstawieniu dowodów w postaci:

- zaświadczenia o usunięciu lub odzysku, stwierdzającego, że odpady dotarły na miejsce przeznaczenia i zostały usunięte lub odzyskane w sposób ekologiczny,
- kopii formularza kontrolnego T 5, sporządzonego na podstawie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2823/87⁽¹⁾, stwierdzającego, że w przypadku tranzytu przez obszar Wspólnoty, odpady zostały wysłane poza Wspólnotę.

3. Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o przepisie wprowadzonym do prawa krajowego na podstawie niniejszego artykułu. Komisja przesyła tę informację do wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 28

1. Przestrzegając obowiązków nałożonych na niego przez stosowane art. 3, 6, 9, 15, 17, 20, 22-24, zgłaszający może skorzystać z ogólnej procedury zgłaszania, jeżeli odpady do usuwania lub odzysku posiadające te same cechy fizyko-chemiczne wysyłane są okresowo do tego samego odbiorcy tą samą trasą. Jeżeli w przypadku nieprzewidzianych okoliczności nie można wysłać odpadów tą trasą, zgłaszający powiadomi zainteresowane właściwe władze jak najszybciej lub przez rozpoczęciem wysyłki, jeżeli już wtedy wiadomo, iż konieczna jest zmiana trasy.

Jeżeli zmiana ustalonej trasy znana jest przed rozpoczęciem wysyłki i powoduje ona zaangażowanie innych właściwych władz niż te, których dotyczy ogólne zgłoszenie, procedura ta nie może zostać użyta.

2. W ramach ogólnej procedury zgłaszania pojedyncze zgłoszenie może obejmować szereg wysyłek odpadów w maksymalnym okresie jednego roku. Wskazany okres może ulec skróceniu za porozumieniem zainteresowanych właściwych władz.

3. Zainteresowane właściwe władze uzależnią swoją zgodę na stosowanie wspomnianej ogólnej procedury zgłaszania od dostarczenia kolejnych, dodatkowych informacji. Jeżeli skład odpadów nie zgadza się ze zgłoszonym lub jeżeli warunki nałożone na ich wysyłkę nie są przestrzegane, zainteresowane właściwe władze wycofają swoją zgodę na zastosowanie tej procedury poprzez urzędowe powiadomienie zgłaszającego. Kopie tego powiadomienia zostaną wysłane innym zainteresowanym właściwym władzom.

4. Ogólnego zgłoszenie dokonuje się w postaci listu przewozowego.

Artykuł 29

Odpady podlegające różnym zgłoszeniom nie są mieszane w czasie wysyłki.

Artykuł 30

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że odpady wysyłane są zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Środki takie mogą obejmować inspekcje przedsiębiorstw i zakładów, zgodnie z art. 13 dyrektywy 75/442/EWG i wyrywkowe kontrole wysyłek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 23.9.1987, str. 1.

2. Kontrole mogą odbywać się w szczególności:

- w miejscu pochodzenia, przeprowadzane z udziałem producenta, posiadacza lub zgłaszającego,
- w miejscu przeznaczenia, przeprowadzane z udziałem ostatecznego odbiorcy,
- na zewnętrznych granicach Wspólnoty,
- w czasie wysyłki w obrębie Wspólnoty.

3. Kontrole mogą obejmować inspekcję dokumentów, potwierdzenie tożsamości i stosownie do potrzeb bezpośrednią kontrolę odpadów.

Artykuł 31

1. List przewozowy drukuje się i wypełnia, a wszystkie inne dokumenty oraz informacje, określone w art. 4 i 6, dostarcza się w języku, który jest akceptowany przez właściwy władze:

- miejsca wysyłki, jak określono w art. 3, 7, 15 i 17, w przypadku zarówno wysyłek odpadów w obrębie Wspólnoty, jak i w przypadku wywozu odpadów,
- miejsca przeznaczenia, jak określono w art. 20 i 22, w przypadku przywozu odpadów,
- kraju tranzytu, jak określono w art. 23 i 24.

Zgłaszający dostarcza tłumaczenie na żądanie innych zainteresowanych właściwych władz w języku, który zaakceptują.

2. Dalsze szczegóły można ustalić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32

Postanowienia międzynarodowej konwencji dotyczących przewozu wymienionych w załączniku I, których stronami są Państwa Członkowskie przestrzegane są w takim zakresie, w jakim dotyczą odpadów, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 33

1. Zgłaszającego można obciążyć właściwymi kosztami administracyjnymi realizowania procedury powiadamiania i nadzoru oraz zwykłymi kosztami właściwych analiz i inspekcji.

2. Kosztami wynikającymi ze zwrotu odpadów, w tym wysyłki, usuwania lub odzysku odpadów w alternatywny i ekologiczny sposób, zgodnie z art. 25 ust. 1 i 26 ust. 2, obciąża się zgłaszającego lub, jeżeli jest to praktycznie niemożliwe, zainteresowane Państwa Członkowskie.

3. Kosztami wynikającymi z usuwania lub odzysku w alternatywny i ekologiczny sposób, zgodnie z art. 26 ust. 3, obciąża się odbiorcę.

4. Kosztami wynikającymi z usuwania lub odzysku, w tym ewentualnej wysyłki na podstawie art. 26 ust. 4, obciąża się zgłaszającego i/lub odbiorcę, w zależności od decyzji podjętej przez zaangażowane właściwe władze.

Artykuł 34

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 26 oraz przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących odpowiedzialności cywilnej, jak również niezależnie od punktu usuwania lub odzysku odpadów, producent tych odpadów podejmie wszystkie niezbędne kroki, aby odpady usunąć lub odzyskać, albo zlecić usunięcie lub odzyskanie w sposób chroniący środowisko naturalne zgodnie z dyrektywami 75/442/EWG i 91/689/EWG.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić realizację zobowiązań ustanowionych w ust. 1.

Artykuł 35

Wszystkie dokumenty przesłane do właściwych władz lub przez nie są przechowywane we Wspólnocie co najmniej przez trzy lata przez właściwe władze, zgłaszającego i odbiorcę.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe organy do wykonania niniejszego rozporządzenia. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden właściwy organ tranzytu.

Artykuł 37

1. Państwa Członkowskie i Komisja wyznaczają co najmniej po jednym korespondencie odpowiedzialnym za informowanie lub doradzanie osobom lub przedsiębiorstwom, które zwracają się z zapytaniami. Korespondent Komisji przekazuje korespondentom Państw Członkowskich wszystkie przedstawione mu zapytania, które dotyczą Państw Członkowskich i odwrotnie.

2. Na żądanie Państw Członkowskich lub w razie potrzeby, Komisja organizuje okresowe spotkania korespondentów w celu wspólnego zbadania zapytań wynikłych w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

1. Nie później niż na trzy miesiące przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie podadzą Komisji nazwy, adresy oraz numery telefonów, teleksów i faksów właściwych organów i korespondentów, wraz z pieczęcią właściwych władz.

Państwa Członkowskie corocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w powyższych danych.

2. Komisja przesyła te informacje bezzwłocznie pozostałym Państwom Członkowskim i sekretariatowi Konwencji bazylejskiej.

Ponadto Komisja przesyła Państwom Członkowskim plany zarządzania odpadami, określone w art. 7 dyrektywy 75/442/EWG.

Artykuł 39

1. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć urzędy celne wejścia do i wyjścia ze Wspólnoty dla wysyłek odpadów wjeżdżających do Wspólnoty lub ją opuszczających, a także informują o tym Komisję.

Komisja publikuje wykaz tych urzędów w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w razie potrzeby dokonuje jego uaktualnienia.

2. Jeżeli Państwa Członkowskie podejmą decyzję o wyznaczeniu urzędów celnych, określonych w ust. 1, żadna wysyłka odpadów nie będzie dozwolona z wykorzystaniem innych punktów granicznych w danym Państwie Członkowskim przy wjeździe do Wspólnoty lub przy jej opuszczaniu.

Artykuł 40

Państwa Członkowskie, stosownie do potrzeb i konieczności w powiązaniu z Komisją, współpracują z innymi stronami Konwencji bazylejskiej i organizacjami międzypaństwowymi, bezpośrednio lub poprzez Sekretariat Konwencji bazylejskiej, między innymi poprzez wymianę informacji, wspieranie ekologicznych technologii i opracowanie właściwych kodeksów dobrej praktyki.

Artykuł 41

1. Przed zakończeniem każdego roku kalendarzowego Państwa Członkowskie opracowują sprawozdanie zgodnie z art. 13 ust. 3 Konwencji bazylejskiej i przesyłają je do sekretariatu Konwencji bazylejskiej, a kopię do Komisji.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja co trzy lata sporządza sprawozdanie na temat wykonania niniejszego rozporządzenia przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie. W tym celu może zażądać dodatkowych informacji zgodnie z art. 6 dyrektywy 91/692/EWG ⁽¹⁾.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lutego 1993 r.

Artykuł 42

1. Nie później niż trzy miesiące przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja opracowuje i stosownie do potrzeb dostosowuje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, standardowy list przewozowy, w tym formularz zgłoszeniowy o usuwaniu i odzysku (albo połączony z listem przewozowym, albo, przejściowo, dołączany do obowiązującego listu przewozowego na podstawie dyrektywy 84/631/EWG), biorąc w szczególności pod uwagę:

- odpowiednie artykuły niniejszego rozporządzenia,
- odpowiednie międzynarodowe konwencje i umowy.

2. Obowiązujący formularz listu przewozowego stosuje się odpowiednio do czasu opracowania nowego listu przewozowego. Formularz świadectwa usuwania i odzysku, jaki ma zostać dołączony do istniejącego listu przewozowego, sporządzany jest w możliwie najkrótszym terminie.

3. Bez uszczerbku dla procedury ustanowionej w art. 1 ust. 3 lit. c) i d), dotyczącej załącznika II.A, załączniki II-IV zostaną dostosowane przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG wyłącznie w celu odzwierciedlenia zmian już uzgodnionych w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD.

4. Procedurę określoną w ust. 1 stosuje się także do określenia ekologicznego zarządzania odpadami, biorąc pod uwagę odpowiednie konwencje i umowy międzynarodowe.

Artykuł 43

Niniejszym dyrektywa 84/631/EWG zostaje uchylona z mocą od terminu stosowania niniejszego rozporządzenia. Wszelkie wysyłki realizowane na podstawie art. 4 i 5 wspomnianej dyrektywy zostaną zakończone nie później niż sześć miesięcy od terminu stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się 15 miesięcy po jego opublikowaniu.

W imieniu Rady

N. HELVEG PETERSEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48.

ZAŁĄCZNIK I

**WYKAZ MIĘDZYNARODOWYCH KONWENCJI DOTYCZĄCYCH PRZEWÓZU, OKREŚLONYCH
W ART. 32 ⁽¹⁾**

1. ADR:
Umowa europejska dotycząca międzynarodowych drogowych przewozów towarów niebezpiecznych (1957 r.).
2. Cotif:
Konwencja o międzynarodowym przewozie kolejami towarów niebezpiecznych (1985 r.)

RID:
Regulamin międzynarodowy dla przewozu koleją towarów niebezpiecznych (1985 r.).
3. Konwencja Solas:
Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (1974 r.).
4. Kodeks IMDG ⁽²⁾
Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych.
5. Konwencja z Chicago:
Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (1944 r.), której załącznik 18 dotyczy przewozów towarów niebezpiecznych drogą lotniczą (TI: instrukcje techniczne dla bezpiecznego przewozu towarów niebezpiecznych drogą lotniczą)
6. Konwencja Marpol:
Międzynarodowa konwencja zapobiegania zanieczyszczeniom przez statki (1973 do 1978).
7. ADN:R:
Przepisy przewozu niebezpiecznych substancji Renem (1970 r.).

⁽¹⁾ Niniejszy wykaz obejmuje konwencje obowiązujące w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Od dnia 1 stycznia 1985 r. kodeks IMDG został włączony w Konwencję Solas.

ZAŁĄCZNIK II

ZIELONY WYKAZ ODPADÓW (*)

A. ODPADY METALI I STOPÓW METALI W POSTACI METALICZNEJ, NIEROZPROSZONEJ (**)

Następujące odpady i złom metali szlachetnych i ich stopów:

- 7112 10 — złota
 - 7112 20 — platyny (wyrażenie „platyna” obejmuje platynę, iryd, osm, pallad, rod i ruten)
 - 7112 90 — innych metali szlachetnych, np. Srebra
- notabene:* 1. Rtęć jest specyficznie wyłączona jako składnik tych metali.
2. Odpady zespołów elektrycznych i złom elektroniczny składają się wyłącznie z metali lub stopów.
3. Złom elektryczny (odpowiadający wymaganiom przewidzianym przez mechanizm rewizyjny)

Następujące odpady i złom żelazny; sztaby przetopionego złomu żelaza lub stali:

- 7204 10 — odpady i złom żeliwny
- 7204 21 — odpady i złom stali nierdzewnej
- 7204 29 — odpady i złom innych stopów stali
- 7204 30 — odpady i złom ocynowanego żelaza lub stali
- 7204 41 — wióry z toczenia, wiórnikowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania i toczenia, w wiązkach lub nie
- 7204 49 — inne odpady i złom żelazny
- 7204 50 — rzetopione sztaby złomu
- ex 7302 10 — zużyte szyny żelazne i stalowe

Następujące odpady i złom metali nieżelaznych i ich stopów:

- 7404 00 — odpady i złom miedziany
- 7503 00 — odpady i złom niklu
- 7602 00 — odpady i złom aluminium
- ex 7802 00 — odpady i złom ołowiu
- 7902 00 — odpady i złom cynku
- 8002 00 — odpady i złom cyny
- ex 8101 91 — odpady i złom wolframu
- ex 8102 91 — odpady i złom molibdenu
- ex 8103 10 — odpady i złom tantalu
- 8104 20 — odpady i złom magnezu
- ex 8105 10 — odpady i złom kobaltu
- ex 8106 00 — odpady i złom bizmutu
- ex 8107 10 — odpady i złom kadmu
- ex 8108 10 — odpady i złom tytanu
- ex 8109 10 — odpady i złom cyrkonu
- ex 8110 00 — odpady i złom antymonu
- ex 8111 00 — odpady i złom manganu
- ex 8112 11 — odpady i złom berylu
- ex 8112 20 — odpady i złom chromu
- ex 8112 30 — odpady i złom germanu
- ex 8112 40 — odpady i złom wanadu

(*) „Ex” oznacza określoną pozycję zawartą w zharmonizowanym Kodeksie Celnym.

(**) „Nierozproszony” nie obejmuje żadnych odpadów w postaci proszku, szlamu, pyłu lub w postaci stałej zawierającej niebezpieczne ciecze odpadowe.

- ex 8112 91 odpady i złom:
- hafnu
 - indu
 - niobu
 - renu
 - galu
 - talu
- ex 2805 30 — odpady i złom toru i pierwiastków ziem rzadkich
- ex 2804 90 — odpady i złom selenu
- ex 2804 50 — odpady i złom telluru

B. INNE ODPADY METALONOŚNE POWSTAJĄCE PRZY STAPIANIU, WYTOPIE I USZLACHETNIANIU METALI

- 2620 11 Lut twardego cynku
- zawierające cynk odpady przy wzbogacaniu:
- kożuch żużłowy wierzchni z cynkowania kęsisk płaskich (> 90 % Zn)
 - kożuch żużłowy denny z cynkowania kęsisk płaskich (> 92 % Zn)
 - kożuch żużłowy z odlewów ciśnieniowych cynku (> 85 % Zn)
 - kożuch żużłowy z cynkowania ogniowego kęsisk płaskich (> 92 % Zn)
 - szumowiny cynkowe
- szumowiny aluminiowe
- ex 2620 90 żużle z metali szlachetnych i miedzi przetwarzane do dalszego uszlachetniania

C. ODPADY Z GÓRNICTWA: ODPADY W FORMIE NIEROZPROSZONEJ

- ex 2504 90 odpady naturalnego grafitu
- ex 2514 00 odpady łupków, zarówno z grubsza okrawanych, jak i ciętych piłą lub w inny sposób
- 2525 30 odpady miki
- ex 2529 21 skałen; leucyt; nefelin i sjenit nefelinowy; fluoryt — zawierający wagowo 97 % lub mniej fluorku wapnia
- ex 2804 61 odpady krzemionki w postaci stałej z wyłączeniem odpadów używanych
- ex 2804 69 w odlewnictwie

D. STAŁE ODPADY TWORZYW SZTUCZNYCH

W tym, ale nie wyłącznie:

- 3915 odpady, okrawki i pozostałości tworzyw sztucznych:
- 3915 10 — polimerów etylenu
- 3915 20 — polimerów styrenu
- 3915 30 — polimerów chlorku winylu
- 3915 90 polimerów albo kopolimerów:
- polipropylenu
 - tereftalanu polietylenowego
 - kopolimeru akrylonitrylu
 - kopolimeru butadienowego
 - kopolimeru styrenowego
 - poliamidów
 - tereftalany polibutylenowe
 - poliwęglany
 - siarczki polifenylenu
 - polimery akrylowe
 - parafiny (C10— C13)
 - poliuretany (niezawierające chlorofluorowęgli)

- polisiloksany (silikony)
- metakrylany polimetylowe
- alkohole poliwinylowe
- poliwinilo butyral
- polioctan winylu
- fluorowany politetrafluoroetylen (Teflon, PTFE)

- 3915 90 żywice lub produkty kondensacji:
- żywice mocznikowo-formaldehydowe
 - żywice fenolowo-formaldehydowe
 - żywice melaminowo-formaldehydowe
 - żywice epoksydowe
 - żywice alkidowe
 - poliamidy

E. ODPADY PAPIERU, KARTONU I WYROBÓW PAPIERNICZYCH

- 4707 00 odpady i makulatura z papieru lub kartonu:
- 4707 10 — niebielony papier pakowy lub karton, papier lub karton falisty
- 4707 20 — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie
- 4707 30 — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)
- 4707 90 — inne, w tym:
1. laminat kartonowy
 2. niesortowane odpady i makulatura

F. ODPADY SZKŁA W POSTACI NIEROZPROSZONEJ

- ex 7001 00 stłuczka i inne szklane odpady i złom szklany, poza szkłem z lamp katodowych i inne szkła aktywowane
- odpady włókien szklanych

G. ODPADY CERAMICZNE W POSTACI NIEROZPROSZONEJ

- ex 6900 00 odpady ceramiki wypalanej po formowaniu, w tym naczynia ceramiczne
- ex 8113 00 odpady i pozostałości spieków ceramiczno-metalowych
- włókna na bazie ceramicznej niewymienione gdzie indziej

H. ODPADY TEKSTYLNE

- 5003 odpady jedwabiu (w tym kokony nienadające się do motania, odpady przędzy i rozwałkowane szmaty):
- 5003 10 — niezgrzeblone lub czesane
- 5003 90 — inne
- 5003 odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, w tym odpady przędzy, z wyłączeniem rozwałkowanych szmat:
- 5103 10 — wyczeski wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
- 5103 20 — inne odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
- 5103 30 — odpady grubej sierści zwierzęcej
- 5202 odpady bawełny (w tym odpady przędzy i rozwałkowane szmaty)
- 5202 10 — odpady przędzy (w tym odpady nici)
- 5202 91 — szmaty rozwałkowane
- 5202 99 — inne
- 5301 30 — odpady i pakuły lniane
- ex 5302 90 odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i szmaty rozwałkowane) konopi siewnych (*Cannabis sativa* L.)
- ex 5303 90 odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwałkowane szmaty) juty i innych tekstylnych włókien łykowych (wyłączając len, konopie siewne i ramie)
- ex 5304 90 odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwałkowane szmaty) szału i innych tekstylnych włókien rodzaju agawy
- ex 5305 19 pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwałkowanych szmat) orzecha kokosowego
- ex 5305 29 pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwałkowanych szmat) abaki (konopi maniłskich lub *Musa textilis* Nee)

ex 5305 99	pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) ramii i innych tekstylnych włókien roślinnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5505	odpady (w tym wyczeski, odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) włókien sztucznych:
5505 10	— włókien syntetycznych
5505 20	— włókien sztucznych
6309 00	znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze
6310	zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z materiałów włókienniczych:
6310 10	— sortowane
6310 90	— inne

I. ODPADY GUMY

4004 00	odpady, ścinki i kawałki gumy inne niż gumy twardej) i otrzymany z nich granulat
4012 20	zużyte opony pneumatyczne
ex 4017 00	odpady i kawałki gumy twardej (np. ebonitu)

J. NIEOBROBIONY KOREK I ODPADY DREWNA

4401 30	kawałki i odpady drewna, luzem i w klocach, brykiety, granulki lub podobne formy
4501 90	odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony

K. ODPADY POWSTAJĄCE W PRZEMYŚLE ROLNO-SPOŻYWCZYM

2301 00	suszone, sterylizowane i stabilizowane maki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów mięsnych, z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych wodnych bezkręgowców, nienadające się do spożycia przez ludzi, ale nadające się do żywienia zwierząt lub do innych celów; skwarki
2302 00	otręby, śruta i inne pozostałości, w postaci granulek lub innej, pochodzące z przesiewania, mielenia lub innych procesów przetwórczych zboża i roślin strączkowych
2303 00	pozostałości z wyrobu skrobi i podobne, pulpa buraczana, wytloki z trzciny cukrowej oraz inne odpady z produkcji cukru, warzelniane lub destylacyjne osady i odpady, w postaci granulek lub innej
2304 00	makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wytlaczania oleju sojowego, używane do karmienia zwierząt
2305 00	makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wytlaczania oleju arachidowego, używane do karmienia zwierząt
2306 00	makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wytlaczania oleju roślinnego, używane do karmienia zwierząt
ex 2307 00	osad drożdżowy winiarski
ex 2308 00	suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne, w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
1522 00	degras; pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych
1807 00	kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao

L. ODPADY POWSTAJĄCE W PROCESACH GARBOWANIA I WYPRAWIANIA ORAZ PRZY WYKORZYSTANIU SKÓRY

0502 00	odpady szczeciny świń, wieprzów lub knurów lub sierści borsuka i innego włośia do produkcji szczotek
0503 00	odpady końskiego włośia w formie warstwy lub nie, osadzonej na materiale podłoża lub bez podłoża
0505 90	skóry i pozostałe części ptactwa, wraz z ich piórami lub puchem, pióra i części piór (nawet darte) oraz puch, nie bardziej obrabiane niż oczyszczone, zdezynfekowane lub zakonserwowane
0506 90	odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, po prostej obróbce wstępnej (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatinizowane
4110 00	okrawki i inne odpady skóry lub skór mieszanych, nieodpowiednie do produkcji wyrobów skórzanych, wyłączając odpady po wyprawianiu skóry

M. INNE ODPADY

8908 00	statki i inne konstrukcje pływające do złomowania, prawidłowo opróżnione z jakiegokolwiek zawartości zaliczanej jako niebezpieczna substancja lub odpad
	wraki pojazdów silnikowych, opróżnione z płynów
0501 00	odpady ludzkich włosów
ex 0511 91	odpady ryb
	resztki anody z koksu naftowego i/lub bitumenu
	gips z odsiarczania gazów spalinowych (FSG)
	gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych, powstające przy burzeniu budynków
ex 2621	popioły lotne, denne, ciekły żużel z elektrowni opalanych węglem (*)
	odpady słomy
	kruszywo betonowe
	zużyte katalizatory:
	— katalizatory fluidalnego krakowania katalitycznego
	— katalizatory z nośnikiem z metalu szlachetnego
	— katalizatory z metali przejściowych
	dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny, używane jako pasza dla zwierząt
2618 00	granulowany żużel powstający przy produkcji żelaza i stali
ex 2619 00	żużel powstający przy produkcji żelaza lub stali (**)
3103 20	tomasyna powstająca przy produkcji żelaza lub stali wykorzystywana do nawozów fosforanowych i innych zastosowań
ex 2621 00	żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201), głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny
ex 2621 00	zneutralizowany muł czerwony z produkcji tlenku glinu
ex 2621 00	zużyty węgiel aktywowany
	siarka w postaci stałej
ex 2836 50	kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH mniejsze od 9)
	chlorki potasu, wapnia i sodu
	odady podkładów błon fotograficznych i filmów fotograficznych niezawierające srebra
	jednorazowe aparaty fotograficzne bez baterii
ex 2818 10	karborund

(*) Musi podlegać niektórym specyfikacjom, które mają zostać poddane ocenie w ramach mechanizmu rewizyjnego.

(**) Pozycja ta obejmuje wykorzystanie takich żużli jako źródła dwutlenku tytanu i wanadu.

ZAŁĄCZNIK III

BURSZTYNOWY WYKAZ ODPADÓW (*)

ex 2619 00	kożuch żużlowy, zgorzeliny i inne odpady z produkcji żelaza i stali (**)
2620 19	popiół cynkowy i jego pozostałości
2620 20	popiół ołowiowy i jego pozostałości
2620 30	popiół miedziowy i jego pozostałości
2620 40	popiół glinowy i jego pozostałości
2620 50	popiół wanadowy i jego pozostałości
2620 90	popiół i pozostałości zawierające metale lub związki metali, gdzie indziej niewyszczególnione pozostałości z produkcji tlenku glinu, gdzie indziej niewyszczególnione
2621 00	inne popioły i pozostałości, gdzie indziej niewyszczególnione pozostałości powstające podczas spalania odpadów miejskich
2713 90	odpady z produkcji i przetwarzania koksu naftowego i bitumenu, wyłączając resztki anod akumulatory kwasowe, całe albo kruszone odaj olejowe nienadające się do pierwotnie zamierzonego użytku odpady wodno-olejowe, mieszaniny węglowodorów z wodą, emulsje odpady z produkcji, formowania i użycia atramentów, barwników, pigmentów, farb, lakierów, pokostu odpady z produkcji, formowania i użycia żywic, lateksu, plastifikatorów, klejów i spoiw odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów fotograficznych i reprograficznych oraz materiałów reprodukcyjnych, gdzie indziej nie umieszczone aparaty fotograficzne jednorazowego użytku z bateriami odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki powierzchniowej metali i tworzyw sztucznych odpady cementu asfaltowego fenole, związki fenolu, w tym chlorofenol z postaci ciekłej lub zawiesin przerobiony korek i odpady drewna zużyte baterie lub akumulatory, całe lub kruszone, inne niż kwasowe, oraz odpady i złom powstające w produkcji baterii i akumulatorów, gdzie indziej nieumieszczone
ex 3915 90	nitroceluloza
ex 7001 00	szkło z lamp katodowych i inne szkło aktywowane
ex 4110 00	pył, popiół, szlamy i mączka skórzana
ex 2529 21	zawiesina fluorku wapnia inne nieorganiczne związki fluoru w postaci ciekłej lub zawiesin żuźle cynkowe zawierające do 18 % wagowo cynku szlamy galwaniczne cieczklarowana z trawienia metali piaski stosowane w procesach odlewniczych związki talu polichlorowane naftaleny etery pozostałości zawierające metale szlachetne w postaci stałej, zawierające ślady nieorganicznych cyjanków roztwory nadtlenu wodoru katalizator trójetyloaminowy do zestalania masy formierskiej

(*) „Ex” oznacza określoną pozycję zawartą w zharmonizowanej taryfie celnej.

(**) Wykaz obejmuje popiół, pozostałości, żużel, kożuch żużlowy, szumowiny, zgorzeliny, pył, muł i zbity osad, jeżeli materiał nie jest wyraźnie umieszczony gdzie indziej.

ex 2804 80	odpady i pozostałości arsenu
ex 2805 40	odpady i pozostałości rtęci
	popiół, szlam, pył i inne pozostałości metali szlachetnych, takie jak:
	— popiół ze spielania płytek obwodów drukowanych
	— popiół z błon filmowych
	odpady katalizatorów nieobjętych „zielonym wykazem”
	ługowane pozostałości z przetwarzania cynku, pyły i szlasy takie jak jarosyt, hematyt, getyt itp.
	odpady wodoru glinu
	odpady tlenku glinu
	odpady, które zawierają, składają się lub są zanieczyszczone jakąkolwiek z następujących substancji:
	— cyjanki nieorganiczne, za wyjątkiem pozostałości zawierających metale szlachetne w postaci stałej ze śladową ilością cyjanków nieorganicznych
	— cyjanki organiczne
	odpady o charakterze wybuchowym, gdy nie podlegają innemu szczególnemu ustawodawstwu
	Odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów do zabezpieczania drewna
	osad z benzyny ołowiowej
	zużyty żwir z oczyszczarki pneumatycznej
	chlorofluorowęglowodory
	halony
	frakcje miękkich odpadów z rozdrabniania metali
	ciecze termiczne (wymenniki ciepła)
	oleje hydrauliczne
	oleje hamulcowe
	oleje zapobiegające zamrażaniu
	żywice jonowymienne

Odpady umieszczone na bursztynowej liście, które muszą być priorytetowo zbadane ponownie w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD

organiczne związki zawierające fosfor
roztwory niechlorowane
roztwory chlorowane
chlorowane lub niechlorowane pozostałości destylacji suchej powstające w procesach odzyskiwania roztworów organicznych
olejny obornik świnia; kał
osad kanalizacyjny
odpady z gospodarstw domowych
odpady z produkcji, formowania i użycia biocydów i fitofarmaceutyków
odpady z produkcji i formowania artykułów farmaceutycznych
roztwory kwasowe
roztwory zasadowe
środki powierzchniowo-czynne
związki nieorganiczne balidowe, gdzie indziej niewyszczególnione
odpady z urządzeń sterujących zanieczyszczeniami przemysłowymi, służących do oczyszczania gazów odlotowych, gdzie indziej niewyszczególnione
gips powstający w przemysłowych procesach chemicznych

ZAŁĄCZNIK IV

CZERWONY WYKAZ ODPADÓW

odpady, substancje i artykuły zawierające, składające się z, lub zanieczyszczone polichlorowanym dwufenylem (PCB) i/lub polichlorowanym trifenylem (PCT) i/lub polibromowanym dwufenylem (PBB), w tym wszystkie pozostałe polibromowane pochodne tych związków, przy poziomie stężenia wynoszącym 50 mg/kg lub większym

odpady które zawierają, składają się z, lub są zanieczyszczone jakąkolwiek z następujących substancji:

— związek z grupy polichlorowanego dwubenzofuranu

— związek z grupy polichlorowanej dwubenzodiodksyny

azbesty (pyły i włókna)

włókna ceramiczne podobne do azbestowych

ołowiowane związki przeciwstukowe

Odpady umieszczone na czerwonej liście, które muszą być priorytetowo ponownie zbadane w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD

odpady w postaci pozostałości smołowych (wyłączając cementy asfaltowe) powstających podczas rafinacji, destylacji i w innych procesach pirolitycznych

nadtlenki inne niż nadtlenek wodoru
